

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR P. Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd J. Żak

przy udziale Prokuratora:

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2018 roku

sprawy z oskarżenia publicznego

sprawy I. D. (1) z domu W., urodz. (...) w Ł., c. A. i B. z domu K.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od 02 stycznia 2017 roku do 07 lutego 2018 r. w B., woj. (...) będąc zobowiązana na podstawie umowy o świadczenie (...) zawartej w dniu 02 stycznia 2017 r. z firmą (...) działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru prowadziła w sposób nierzetelny dokumentację działalności gospodarczej wymienionej, w ten sposób, że nie dokonywała w terminie ustaleń wysokości należnych miesięcznych zaliczek na poczet podatku dochodowego, a także w wysokości zobowiązania podatkowego od towaru i usług co skutkowało brakiem terminowych regulacji kwot należności publicznoprawnych wykazanych w deklaracjach VAT-7 za styczeń i luty 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 222 zł, kwot zaliczek na poczet podatku dochodowego wynikających z (...) za okres styczeń- listopad 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 3595 zł, kwot zaliczek na poczet podatku dochodowego od wynagrodzeń wynikających z (...) za okres styczeń- grudzień 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 54 zł., oraz nieprawidłowo naliczyła składki pokrzywdzonego jako płatnika ZUS w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 769 zł. powodując łączną szkodę majątkową w kwocie 4640 zł. czym działała na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 303§1 kk w zw. z art. 12 kk

1. oskarżoną **I. D. (2)** uznaje za winną dokonania zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 303 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 303 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z jednoczesnym obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;
2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej I. D. (2) na rzecz J. P. kwotę 4 640 (cztery tysiące sześćset czterdzieści) złotych z tytułu obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;
3. zasądza od oskarżonej I. D. (2) na rzecz pokrzywdzonego J. P. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
4. zasądza od oskarżonej I. D. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych (sto dwadzieścia) złotych opłaty oraz 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

na podstawie 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynów zarzuconych oskarżonemu

Zachowanie oskarżonej polegające na tym, że w okresie od 02 stycznia 2017 roku do 07 lutego 2018 r. w B., woj. (...) będąc zobowiązana na podstawie umowy o świadczenie (...) zawartej w dniu 02 stycznia 2017 r. z firmą (...) działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru prowadziła w sposób nierzetelny dokumentację działalności gospodarczej wymienionej, w ten sposób, że nie dokonywała w terminie ustaleń wysokości należnych miesięcznych zaliczek na poczet podatku dochodowego, a także w wysokości zobowiązania podatkowego od towaru i usług co skutkowało brakiem terminowych regulacji kwot należnych publicznoprawnych wykazanych w deklaracjach VAT – 7 za styczeń i luty 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 222 zł, kwot zaliczek na poczet podatku dochodowego wynikających z (...) za okres styczeń - listopad 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 3595 zł, kwot zaliczek na poczet podatku dochodowego od wynagrodzeń wynikających z (...) za okres styczeń- grudzień 2017 r., w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 54 zł., oraz nieprawidłowo naliczała składki pokrzywdzonego jako płatnika ZUS w wyniku czego zostały naliczone odsetki za zwłokę w wysokości 769 zł, powodując łączną szkodę majątkową w kwocie 4640 zł, czym działała na szkodę J. P. - wyczerpuje dyspozycję art. 303 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Istotą przestępstwa określonego w art. 303 § 1 kk jest wyrządzenie szkody majątkowej osobie fizycznej, prawnej albo jednostce organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, przez nieprowadzenie dokumentacji działalności gospodarczej albo prowadzenie jej w sposób nierzetelny lub niezgodny z prawdą, w szczególności niszcząc, usuwając, ukrywając, przerabiając lub podrabiając dokumenty dotyczące tej działalności. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że jest to przestępstwo umyślne, w związku z czym nie mamy z nim do czynienia, jeżeli nieprawidłowości w dokumentacji powstały przypadkowo w wyniku niezamierzonych błędów, przez przeoczenie, zapomnienie, nieznajomość zasad prowadzenia dokumentacji. W orzecznictwie i literaturze przedmiotu wskazuje się, że pojęcie dokumentacji należy rozumieć jako zbiór dokumentów (zob. G. Łabuda, w: Giezek (red.), Kodeks karny. Część szczególna, 2014, s. 1259). Słuszne jest więc stanowisko, że przedmiotem stypizowanych w tym przepisie zachowań nie mogą być prywatne zapiski, listy, spisy, rejestry, sporządzone co prawda w związku z prowadzoną działalnością, jednakże do sporządzenia których podmiot gospodarczy nie został zobowiązany ustawowo (postanowienie Sądu Najwyższego z 2.2.2009 r., V KK 330/08, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 6, poz. 17).

Wyżej wymienione przesłanki zachodzą w przedmiotowej sprawie. Oskarżona I. D. (2) umyślnie prowadziła dokumentację podatkową księgi rozchodów i przychodów oraz ewidencję VAT firmy Usługi (...) w sposób nierzetelny, czym spowodowała szkodę majątkową na rzecz J. P., co potwierdzają pisma U., zwłaszcza U. (...) w B.. Nadto, działanie oskarżonej I. D. (2) wyczerpało dyspozycję art. 12 kk, zgodnie z którym dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Uwzględniając fakt, iż oskarżona działała w okresie od 02 stycznia 2017 roku do 07 lutego 2018r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru Sąd przyjął, iż zachowanie I. D. (2) wyczerpało znamiona czynu zabronionego określonego w art. 303 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd wymierzając oskarżonej karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Jako okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonej Sąd potraktował przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu oraz dobrowolne poddanie się karze. Na niekorzyść zaś uprzednie skazanie oskarżonej za czyn z art. 284 § 3 kk.

Sąd uznał jednak, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonej kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd ma nadzieję, że podobne zachowanie nie zdarzy się w przyszłości, w

związku z czym skorzystał z możliwości, jaką dają mu przepisy K. (...) i orzekł wobec oskarżonej karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę ograniczenia wolności.

Orzekając karę ograniczenia wolności Sąd na skutek przeoczenia błędnie nie wskazał w podstawie wymiaru kary art. 37a kk, który był podstawą do zastosowania wobec oskarżonej tejże kary w realiach przedmiotowej sprawy.

Zdaniem Sądu kara 6 miesięcy ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia winy I. D. (2) oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonej.

Określając wysokość pracy na cele społeczne na 20 godzin w stosunku miesięcznym Sąd uznał, iż kara ta odpowiada stopniowi winy i stopniowi społecznej szkodliwości czynu oskarżonej i nie powinna stanowić dla niej nadmiernej uciążliwości, zwłaszcza że oskarżona nie jest nigdzie stale zatrudniona i utrzymuje się z prac dorywczych.

Jednym z celów postępowania karnego jest również uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego, w tym naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem. Obowiązek naprawienia szkody, przewidziany w unormowaniu art. 46 § 1 kk, choć stanowi środek karny, nie ma charakteru represji i zmierza jedynie do wyrównania straty, która wynika z przestępstwa. Zatem odnosi się on tylko do szkody realnie wyrządzonej, a więc takiej której, w całości lub w części nie naprawiono (wyrok Sądu Najwyższego z 25. 06. 2015r., II KK 171/15, Legalis nr 1281610). W przedmiotowej sprawie łączna szkoda majątkowa została ustalona na kwotę 4 640 zł, dlatego też Sąd orzekł wobec oskarżonej I. D. (2) na rzecz J. P. wskazaną kwotę z tytułu obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Na podstawie art. 11 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) Sąd orzekł od oskarżonej I. D. (2) na rzecz pokrzywdzonego J. P. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) nakładając na oskarżoną obowiązek zwrotu wydatków sądowych w kwocie 70 zł oraz opłatę w kwocie 120 zł.